

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2022 r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:**

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Werocy

Protokolant: Daniel Musiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30.06.2022 r. we Wrocławiu

odwołania I. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 12.04.2021 r. Znak: (...)

o zasiłek chorobowy

I. odwołanie oddała;

II. koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Ubezpieczona (wnioskodawczyni) I. Z. wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego – Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 12.04.2021 r. znak: (...), odmawiającej jej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 03.11.2020 r. do 20.11.2020 r., domagając się – jak należy przyjąć z treści odwołania - zmiany zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres.

W uzasadnieniu żądania podała w szczególności, iż organ rentowy błędnie przyjął, że pomiędzy nią a firmą (...) sp. z o.o. pomimo zawartej umowy o pracę nie nastąpiło nawiązanie stosunku pracy i że to nie było rzeczywistym celem stron. Zaznaczyła, że płatnik składek nie wskazał, że zajmowała się poszukiwaniem nowego adresu dla firmy w wyniku czego została podpisana umowa z (...) sp. z o.o. Podała, że udało jej się zrekrutować dwóch pracowników i podpisać z nimi umowy zlecenia a także, że zajmowała się również m.in. gromadzeniem i porządkowaniem oraz archiwizowaniem dokumentacji, odbieraniem korespondencji, tworzeniem reklam rekrutacyjnych, ulotek oraz wizytówek. Wskazując na powyższe ubezpieczona podała, że umowa o pracę nie była pozorna a jej skuteczne zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego uprawnia ją do zasiłku chorobowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

Nadto wniósł o zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego rozpoznania przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu sprawy prowadzonej z odwołania ubezpieczonej od decyzji z dnia 31.03.2021 r. nr (...) - (...).

W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy powołując się na treść przepisu art. 83 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego

w razie choroby i macierzyństwa, podał, że decyzją z dnia 31.03.2021 r. nr (...) - (...) ustalono, że wnioskodawczyni pomimo dokonanego zgłoszenia nie podlega od dnia 01.08.2020 r. obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu z tytułu zatrudnienia w firmie (...) sp. z o.o. we W., w związku z czym brak jest podstaw do przyznania jej prawa do zasiłku chorobowego.

Postanowieniem z dnia 08.06.2021 r. tut. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie w związku z toczącym się przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu Wydziałem VIII Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postępowaniem w sprawie z odwołania ubezpieczonej od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 31.03.2021 r. nr (...) - (...). (postanowienie, k. 21)

Postanowieniem z dnia 01.03.2022 r. tut. Sąd podjął zawieszony postępowanie. (postanowienie, k. 30)

Sąd ustalił stan faktyczny:

Ubezpieczona I. Z. w dniu 01.08.2020 r. zawarła z (...) Grup sp. z o.o. we W. umowę o pracę, w treści której strony ustaliły, że ubezpieczona będzie zatrudniona na czas nieokreślony, na stanowisku asystentka prezesa, za wynagrodzeniem w wysokości 5.500 zł brutto, w wymiarze 168 godz. w miesiącu a pracę będzie wykonywała zdalnie w domu z wyjazdem do klienta.

Ubezpieczona została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych przez płatnika – spółkę (...) sp. z o.o. we W., jako pracownik zatrudniony na pełny etat, za wynagrodzeniem w wysokości 5.500 zł, począwszy od dnia 01.08.2020 r.

W chwili zawarcia umowy o pracę i zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych ubezpieczona była w ciąży, prezesem zarządu płatnika jest mąż ubezpieczonej.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 31.03.2021 r., w aktach ZUS

- wniosek o zbadanie okoliczności związanych z ubezpieczeniem, w aktach ZUS
- zaświadczenia ZUS Z-3, w aktach ZUS
- umowa o pracę, k. 17
- przesłuchanie ubezpieczonej, k. 51v. i nagranie k. 53

W okresie od dnia 01.10.2020 r. do dnia 20.11.2020 r. ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby.

Za okres od dnia 01.10.2020 r. do dnia 02.11.2020 r. płatnik składek (pracodawca) wypłacił ubezpieczonej wynagrodzenie za okres choroby a następnie ubezpieczona wystąpiła do organu rentowego o wypłatę zasiłku chorobowego za okres od 03.11.2020 r. do 20.11.2020 r.

W dniu 11.12.2020 r. ubezpieczona urodziła dziecko.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 31.03.2021 r., w aktach ZUS

- wniosek o zbadanie okoliczności związanych z ubezpieczeniem, w aktach ZUS
- zestawienie danych ubezpieczenia, w aktach ZUS
- zaświadczenia ZUS Z-3, w aktach ZUS
- przesłuchanie ubezpieczonej, k. 51v. i nagranie k. 53

W wyniku przeprowadzonego postępowania kontrolnego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. ustalił, że ubezpieczona została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych przez płatnika składek jako pracownik od dnia 01.08.2020 r., w pełnym wymiarze czasu pracy, z podstawą wymiaru składek 5.500 zł i stała się niezdolna do pracy od 01.10.2020 r. Nadto organ rentowy ustalił, że płatnik składek wyjaśnił m.in., iż ubezpieczona wykonywała pracę zdalnie w domu z wyjazdem do klientów a także, że w czasie pracy udało jej się zrekrutować dwóch pracowników i podpisać z nimi umowę zlecenia (...).12.2021 r.

i 23.12.2021 r., dostarczała dokumenty do księgowej oraz wyjeżdżała do klientów, przy czym nadzór nad jej pracą wykonywał prezes zarządu, który przejął obowiązki ubezpieczonej od kiedy stała się ona niezdolna do pracy.

Jednocześnie organ rentowy – wobec zebranego materiału – zaznaczył, że szczególnego znaczenia nabiera fakt, iż podpisanie umowy o pracę nastąpiło tuż przed zbliżającym się okresem macierzyństwa – ubezpieczona urodziła 11.12.2020 r.

Organ rentowy uznał, iż brak jest podstaw do uznania, że ubezpieczona świadczyła pracę w ramach stosunku pracy na rzecz płatnika składek a także ustalił, iż nawiązanie stosunku pracy nie było rzeczywistym celem stron.

Wobec powyższych ustaleń decyzją z dnia 31.03.2021 r. nr (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. stwierdził, że wnioskodawczyni jako pracownik u płatnika składek (...) Grup sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 01.08.2020 r.

Od powyższej decyzji ubezpieczona wniosła odwołanie do Sądu Okręgowego we Wrocławiu, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, przy czym postępowanie prowadzone było pod sygn. akt VIII U 1208/21.

Zarządzeniem z dnia 10.12.2021 r., w sprawie sygn. akt VIII U 1208/21, Sąd Okręgowy we Wrocławiu VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. zarządził zwrot odwołania wobec nie usunięcia, przez ubezpieczoną, jego braków formalnych.

Odpis w/w zarządzenia z pouczeniem o prawie, sposobie i terminie wniesienia zażalenia doręczono ubezpieczonej w dniu 17.01.2022 r.

Od powyższego zarządzenia Sądu Okręgowego z dnia 10.12.2021 r. ubezpieczona nie odwołała się, w związku z czym w/w orzeczenie uprawomocniło się.

W konsekwencji zaś powyższego także decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. z dnia 31.03.2021 r. nr (...) - (...) uzyskała przymiot prawomocnej i ostatecznej.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 31.03.2021 r., w aktach ZUS

- odwołanie z załącznikami, k. 4-20 w aktach sprawy Sądu Okręgowego we Wrocławiu

sygn. akt VIII U 1208/21

- odpowiedź na odwołanie, k. 21-23 w aktach sprawy Sądu Okręgowego we Wrocławiu

sygn. akt VIII U 1208/21

- zarządzenie z dnia 10.12.2021 r. o zwrocie odwołania, k. 31 w aktach sprawy Sądu Okręgowego

we W. sygn. akt VIII U 1208/21

- pismo w sprawie doręczenia wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 32-33 w aktach sprawy Sądu

Okręgowego we W. sygn. akt VIII U 1208/21

Decyzją z dnia 12.04.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 03.11.2020 r. do dnia 20.11.2020 r.

W uzasadnieniu w/w decyzji organ rentowy wskazał m.in., że z decyzji z dnia 31.03.2021 r. nr (...) - (...) wynika, że pomimo dokonanego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych od dnia 01.08.2020 r. ubezpieczona nie została objęta jako pracownik ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi, chorobowym i wypadkowym z powyższego tytułu w związku z czym brak jest podstaw do przyznania jej prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres.

Dowód: - decyzja ZUS z dnia 12.04.2021 r., w aktach ZUS

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej nie zasługiwało, w ocenie Sądu, na uwzględnienie.

Dokonując oceny zasadności wniesionego odwołania podkreślenia w pierwszej kolejności wymaga, że zgodnie z przepisem art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tj. Dz. U.

z 2021 r., poz. 1133 ze zm.) świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Jak wynika dalej z treści art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r. zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Z treści powołanej regulacji wynika jednoznacznie, iż zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego stała się niezdolna do pracy z powodu choroby. Przesłankami warunkującymi prawo do w/w świadczenia jest zatem ustalenie podlegania ubezpieczeniu chorobowemu oraz powstanie niezdolności do pracy z powodu choroby w okresie trwania tego ubezpieczenia.

W niniejszej sprawie nie stanowiło sporu, że wnioskodawczyni m.in. w okresie od dnia 03.11.2020 r. do dnia 20.11.2020 r. była niezdolna do pracy z powodu choroby. Okoliczność ta znajduje zresztą także potwierdzenie w stanie faktycznym sprawy w tym zwłaszcza w dokumentach zawartych w aktach organu rentowego.

Konieczne zatem było ustalenie czy zdarzenie to (powstanie niezdolności do pracy w w/w okresie) umiejscowione było w czasie podlegania przez ubezpieczoną ubezpieczeniu chorobowemu.

Jak wynika w tym zakresie z treści przepisu art. 11 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2021 r., poz. 423 ze zm.) pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu.

Stosownie przy tym do treści art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. okres obowiązkowego ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego pracownika trwa od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

W niniejszej sprawie przedmiotem rozpoznania Sądu była decyzja organu rentowego z dnia 12.04.2021 r., którą organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 03.11.2020 r. do dnia 20.11.2020 r.

Co istotne w/w decyzja oparta została na uprzednio wydanej przez organ rentowy decyzji

z dnia 31.03.2021 r. nr (...) - (...), którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. stwierdził, że wnioskodawczyni jako pracownik u płatnika składek L. G. sp.

z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 01.08.2020 r.

Od powyższej decyzji ubezpieczona wniosła, wprawdzie, odwołanie do Sądu Okręgowego we Wrocławiu, jednak na skutek nie uzupełnienia przez nią braków formalnych odwołania prawomocnym zarządzeniem z dnia 10.12.2021 r., w sprawie sygn. akt VIII U 1208/21, Sąd Okręgowy we Wrocławiu VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. zarządził zwrot odwołania.

W konsekwencji zaś powyższego decyzja organu rentowego z dnia 31.03.2021 r. nr (...) - (...), którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. stwierdził, że wnioskodawczyni jako pracownik u płatnika składek (...) Grup sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 01.08.2020 r. uzyskała przymiot prawomocnej i ostatecznej.

Decyzja ta, jako ostateczna, wiąże przy tym Sąd w niniejszym postępowaniu.

Zważyć bowiem należy, iż powszechnie przyjmuje się zasadę uwzględniania przez sądy skutków prawnych orzeczeń organów administracyjnych, co ma swoje źródło w prawnym rozgraniczeniu drogi sądowej i drogi administracyjnej, czego wyrazem są art. 2 § 3 k.p.c. i art. 177 § 1 pkt 3 k.p.c. oraz art. 16 i art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a., a także określona w Konstytucji idea podziału władz (art. 10) oraz działania organów władzy publicznej na podstawie i w granicach prawa (art. 7).

W rezultacie powyższego jeżeli przez organ rentowy wydana została decyzja dotycząca praw lub obowiązków danej osoby, to w razie jej niezaskarżenia (a taki skutek ma także prawomocny zwrot odwołania) Sąd musi mieć na względzie przy rozstrzygnięciu innych spraw dotyczących tej osoby wynikający z tej decyzji stan prawny.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 29.01.2008 r. (I UK 173/07, OSNP 2009/5–6/78) „sąd ubezpieczeń społecznych jest związany ostateczną decyzją administracyjną, od której strona nie wniosła odwołania w trybie art. 477⁹ k.p.c. ani nie podważyła jej skuteczności w inny prawem przewidziany sposób”. Sąd Najwyższy zaznaczył przy tym, że decyzja, od której ubezpieczony nie złożył odwołania ani nie podważył jej w inny sposób „zgodnie z zasadą domniemania prawidłowości aktów administracyjnych (...) wywołuje (...) skutki prawne i wiąże inne organy państwowe, w tym sądy (zob. np. wyrok NSA z dnia 18.11.1998 r., SA (...), LEX nr 35126)”.

Podobnie w wyroku z dnia 10.06.2008 r. (I UK 376/07) Sąd Najwyższy wskazał, iż sąd ubezpieczeń społecznych jest związany ostateczną decyzją organu rentowego, od której strona nie wniosła skutecznie odwołania w trybie art. 477⁹ k.p.c.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 10.06.2008 r. Sąd Najwyższy zaznaczył przy tym, że: „Powszechnie przyjmuje się zasadę uwzględniania przez sądy powszechne skutków prawnych orzeczeń organów administracyjnych, która ma swoje źródło w prawnym rozgraniczeniu drogi sądowej i drogi administracyjnej, czego wyrazem są art. 2 § 3 i art. 177 § 1 pkt 3 KPC oraz art. 16 i art. 97 § 1 pkt 4 KPA, a pod rządami Konstytucji także w idei podziału władz (art. 10) oraz działania organów władzy publicznej na podstawie i w granicach prawa (art. 7). Zasada ta doznaje ograniczenia jedynie w myśl koncepcji tzw. bezwzględnej nieważności decyzji administracyjnej, która nie ma normatywnego umocowania, ale znajduje oparcie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, wyrażającym od kilkadziesiąt lat niezmienny pogląd, że decyzja administracyjna nie może wywoływać skutków prawnych, pomimo jej formalnego nieuchylenia, jeśli jest dotknięta wadami, godzących w jej istotę jako aktu administracyjnego. Do takich wad zalicza się brak organu powołanego do orzekania w określonej materii oraz niezastosowanie jakiegokolwiek procedury lub oczywiste naruszenie zasad postępowania administracyjnego (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 31 maja 1946 r., C.III. 217/46, OSN 1947 nr 1, poz. 25,

z dnia 15 października 1951 r., C. 653/51, OSN 1952 nr 3, poz. 75, z dnia 29 czerwca 1957 r., 2_CR_499/57, OSN 1959 nr 3, poz. 88, z dnia 27 sierpnia 1959 r., 1 CR 1051/58, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 1960 nr 2, s. 58, z dnia 4 listopada 1959 r., 2 CR 669/59, OSPiKA 1962 nr 4, poz. 106, uchwały z dnia 21 listopada 1980 r., III CZP 43/80, OSNCP 1981 nr 8, poz. 142, z dnia 21 września 1984 r., III_CZP_53/84, OSNC 1985 nr 5 - 6, poz. 65, z dnia 27 listopada 1984 r., III CZP 70/84, OSNCP 1985 nr 8, poz. 108 oraz postanowienie z dnia 9 listopada 1994 r., III CRN 36/94, OSNCP 1995 nr 3, poz. 54 i wyrok z dnia 7 kwietnia 1999 r., I CKN 1079/97, OSNC 1999 nr 11, poz. 189). Koncepcja bezwzględnej nieważności decyzji administracyjnej w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczy wad decyzji, które dyskwalifikują ją jako indywidualny akt administracyjny z punktu widzenia podstawowych cech kreatywnych przesądzających o bycie prawnym aktem administracyjnym w ogóle. Możliwość badania, a ściślej - kwestionowania decyzji administracyjnej wyłącznie w ograniczonym zakresie, w myśl wypracowanej w judykaturze Sądu Najwyższego koncepcji bezwzględnej nieważności (nieistnienia) decyzji administracyjnej, stanowi jedyne odstępstwo od zasady związania sądu cywilnego decyzją administracyjną. Poza tym Sąd Najwyższy wielokrotnie wyrażał pogląd, że sąd w postępowaniu cywilnym nie jest uprawniony do kwestionowania decyzji administracyjnej, w szczególności pod względem jej merytorycznej zasadności, i jest nią związany także wówczas, gdy w ocenie sądu decyzja jest wadliwa (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 28 września 1938 r., C.I. 1432/37, „Przegląd Notarialny” 1939 nr 2, s. 19, z dnia 4 listopada 1938 r. C. II 1625/37, „Przegląd Sądowy” 1938, poz. 503, z dnia 27 września 1948 r., C. 574/48, „Przegląd Notarialny” 1949 nr 3 - 4, s. 324, z dnia 2 stycznia 1962 r., 4 CR 445/61, OSNCP 1963 nr 4, poz. 82, wyroki z dnia 12 maja 1964 r., II CR 185/64, OSNCP 1965 nr 3, poz. 41, z dnia 6 marca 1967 r., III CR 402/66, „Informacja Prawnicza” 1967 nr 6, poz. 10, z dnia 3 lutego 1976 r., II CR 732/75, OSNCP 1976 nr 12, poz. 263, uchwały z dnia 18 listopada 1982 r., III CZP 26/82, OSNCP 1983 nr 5 - 6, poz. 64, z dnia 27 września 1991 r., III CZP 90/91, OSNCP 1992 nr 5, poz. 72, postanowienia z dnia 9 listopada 1994 r., III CRN 36/94, OSNC 1995 nr 3, poz. 54, z dnia 24 maja 1996 r., I CRN 67/96, niepublikowane, z dnia 30 w czerwca 2000 r., III_CKN_268/00, OSNC 2001 nr 1, poz. 10, wyroki z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003 nr 9, poz. 120, z dnia 12 marca 2004 r., II CK 47/03, z dnia 28 lipca 2004 r., III CK 296/03, „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego” 2005 nr 6, s. 29, postanowienie z dnia 19 listopada 2004 r., V CK 251/04, „Przegląd Sądowy” 2006 nr 3, s. 113 i wyrok z dnia 30 stycznia 2007 r., IV CSK 350/06, niepublikowany). Ostateczną decyzją administracyjną, od której strona nie wniosła odwołania w trybie art. 477⁽⁹⁾ KPC, związany jest także sąd ubezpieczeń społecznych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2008 r., I UK 173/07, niepublikowany). Reasumując ten wątek rozważań należy przyjąć, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, iż sąd w postępowaniu cywilnym obowiązany jest uwzględniać stan prawny wynikający z osnowy ostatecznej decyzji administracyjnej, chyba że decyzja została wydana przez organ niepowołany lub w zakresie przedmiotu orzeczenia bez jakiegokolwiek podstawy w obowiązującym prawie materialnym, względnie z oczywistym naruszeniem reguł postępowania administracyjnego. W tych przypadkach sąd nie jest związany decyzją administracyjną, ponieważ jest ona bezwzględnie nieważna (nieistniejąca prawnie) i - pomimo jej formalnego nieuchylenia - nie wywołuje skutków prawnych.”

Odnosząc powyższe rozważania do przedmiotowej sprawy należy wskazać, że decyzją z dnia 31.03.2021 r. nr (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. stwierdził, że wnioskodawczyni jako pracownik u płatnika składek L. G. sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 01.08.2020 r.

Od powyższej decyzji ubezpieczona wniosła wprawdzie odwołanie do Sądu Okręgowego we Wrocławiu, VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, jednak prawomocnym zarządzeniem z dnia 10.12.2021 r., w sprawie sygn. akt VIII U 1208/21, Sądu Okręgowego we Wrocławiu VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. zarządzono zwrot w/w odwołania wobec nie usunięcia, przez ubezpieczoną, jego braków formalnych.

Tym samym przyjęć należało, iż ubezpieczona nie odwołała się skutecznie - w trybie art. 477⁹ k.p.c. - od decyzji organu rentowego z dnia 31.03.2021 r.

W rezultacie zaś powyższego decyzja ta jako prawomocna i ostateczna wiąże Sąd w niniejszym postępowaniu.

Tym samym tut. Sąd nie prowadził postępowania dowodowego na okoliczność czynności wykonywanych przez ubezpieczoną w ramach zawartej przez nią umowy i oddalił w tym zakresie – postanowieniem z dnia 30.06.2022 r. – wniosek dowodowy ubezpieczonej o przesłuchanie świadków zawarty w punkcie 2 odwołania oraz o zobowiązanie płatnika do złożenia dokumentów zawarty w punkcie 3 odwołania na okoliczności w nich wskazane.

W niniejszym postępowaniu bowiem kwestia ta (niepodlegania przez ubezpieczoną obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 01.08.2020 r.) nie podlegała już ponownemu badaniu. Sąd Rejonowy, związany prawomocną i ostateczną decyzją organu rentowego z dnia 31.03.2021 r., nie był uprawniony do przeprowadzenia postępowania dowodowego w tej kwestii.

Skoro zaś z treści w/w decyzji z dnia 31.03.2021 r. wynika, iż wnioskodawczyni jako pracownik nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 01.08.2020 r. to konsekwentnie uznać należało, iż jej niezdolność do pracy spowodowana chorobą a trwająca m.in. w okresie od dnia 03.11.2020 r. do dnia 20.11.2020 r. nie powstała w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25.06.1999 r.

Tym samym brak było podstaw do uwzględnienia odwołania od decyzji z dnia 12.04.2021 r. poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 03.11.2020 r. do dnia 20.11.2020 r.

Dokonując ustaleń stanu faktycznego w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów powołanych w treści uzasadnienia bowiem w toku postępowania żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i wiarygodności. Nadto Sąd oparł się na dowodzie z przesłuchania ubezpieczonej przy czym Sąd dał wiarę jej zeznaniom jedynie w zakresie w jakim nie pozostawały one sprzeczne z dokumentami zawartymi w aktach rentowych.

Skoro zatem wnioskodawczyni jako pracownik, u płatnika składek, nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 01.08.2020 r. to konsekwentnie uznać należało, iż prawidłowo organ rentowy odmówił ubezpieczonej decyzją z dnia 12.04.2021 r. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 03.11.2020 r. do dnia 20.11.2020 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., i z przyczyn omówionych powyżej, odwołanie oddalił. (**punkt I wyroku**)

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych zawarte w **punkcie II wyroku** Sąd oparł na treści art. 108 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz art. 113 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.